

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 5

Utgitt 26 januar

1932

Reglement om fettemulsjoner.

1931

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1 desember 1931. 1 desbr.
(For margarin, margarinost, margarinmysost og kunstmult
er utferdiget særskilt reglement.)

1. Enhver som vil tilvirke fettemulsjoner til salg eller
fordeling, skal anmelde dette til Landbruksdepartementet
minst to måneder før virksomheten skal begynne.

Departementet kan da la de påtenkte lokaler besiktige
som i loven bestemt. Finnes lokalene uskikket, må virksom-
heten ikke begynne før manglene er rettet.

Flyttes virksomheten til et annet sted, skal dette an-
meldes og lokalene godkjennes som for nye bedrifter bestemt.

Foruten denne anmeldelse er enhver innehaver av fa-
brikksmessig dreven virksomhet pliktig til å anmelde be-
driften innen 8 dager efter dens igangsettelse til vedkom-
mende fabrikktilsyn i henhold til lov om arbeiderbeskyttelse
i industrielle virksomheter av 18 september 1915.

2. Ved enhver bedrift som tilvirker fettemulsjoner til
salg eller fordeling, skal det føres bok over mengden av det
ferdige produkt, samt over den anvendte mengde av de for-
skjellige fettstoffer og oljer samt melk og andre tilsetninger.

Opgavene skal til enhver tid være tilgjengelige for den
av departementet for vedkommende bedrift autoriserte kon-
trollør samt for enhver av departementet i særlige tilfelle
dertil opnevnt utsending.

Kontrolløren skal gis adgang til å føre innseende med
fra hvilke steder eller forhandlere de forskjellige råproduk-
ter er anskaffet, samt med mengden og arten av de til enhver
fabrikasjon anvendte stoffer.

3. Innen utgangen av hvert års januar måned har ved-
kommende bedrift å innsende direkte til landbruksdirek-
tøren en nøiaktig opgave over den i det foregående år pro-
duserte samlede mengde av fettemulsjoner samt den dertil
medgåtte mengde av de forskjellige fettarter og oljer samt
mengden av fløte, helmelk og skummet melk.

§ 4. I bedriftens lokaler og på dens grunn skal streng
renslighet iakttas. I denne henseende skal det særlig sørges

1931 for at jordbunnen ikke forurenses ved avfall eller avløps-
1 desbr. vann, at kloakkavløp er til stede i tilstrekkelig antall og at disse ikke tilstoppes. Lokum, pissoir, stall eller andre ytre rum må ikke gi anledning til forurensning av eller stank i fabrikklokalene.

Gulv og vegger i de lokaler hvor fettemulsjoner forarbeides eller behandles, skal være av sådant materiale og lagt på sådan måte at vann og fett ikke trenger inn. Gulvene må holdes i god stand. Lokalene skal om nødvendig ved avtrekksvifter være vel ventilerte.

5. De til fremstillingen anvendte fettstoffer, oljer og andre råstoffer skal være rene og friske og fri for skadelige stoffer.

6. De til fabrikasjonen anvendte apparater og innretninger skal hver dag vaskes og forsvarlig rengjøres.

Melken som benyttes, må ha vært opvarmet til minst 80° celsius (korttids-pasteurisert) eller har vært opvarmet til 63 å 65° celsius og henstått ved denne temperatur i minst 30 minutter (langtids-pasteurisert), men oppvarmingen kan foregå, når dette passer best for fabrikasjonen.

7. Fettemulsjoner som tilvirkes, innføres, forhandles eller fordeles, skal være tilsatt et farvestoff, så de tydelig skiller sig fra melk og fløte. Denne bestemmelse gjelder også fettemulsjoner som anvendes i bakerier, konditorier eller til iskrem og lignende.

Det er forbudt i bakerier, konditorier eller iskremfabrikker ved fortynning eller opblanding eller på annen måte å dekke den tilsatte farve, såfremt ikke dette er en følge av anvendelsen.

8. Som farve er fastsatt den orangerfarve som opnåes ved tilsetning av farvestoffet «Specialorange 1,75 R».

Farven skal ikke være svakere enn at den høist inneholder 43 % hvitt, målt i forhold til en bariumsulfatskive.

Denne farve vil f. eks. meget nær svare til den som fremkommer ved å tilsette 20 mg. «Specialorange 1,75 R» til 1 liter almindelig frisk fløte med 17 % fett.

Under fabrikasjonen av fettemulsjoner oppløses farvestoffet i fett eller olje før homogeniseringen.

Farvestoffet «Specialorange 1,75 R» bestilles inntil anderledes måtte bestemmes fra Norges Landbrukshøiskoles kjemiske laboratorium, som for øvrig vil gi nærmere opplysninger om farvens oppløsning, tilsetning m. v.

9. Fettemulsjoner som holdes til salg eller fordeling, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøve, innføres eller utføres, skal være anbragt i emballasje av klart glass eller

i lukkede blikkbokser. Glassemballasje må med hensyn til form avgjort skille sig fra de nu vanligst brukte melke- og fløteflasker (og må på forhånd være godkjent av departementet).

Emballasjen skal parallelt med bunnen og rundt omkring være påtrykt et rødt bånd i farve som ikke kan avvaskes. Båndet skal ha en bredde av 2—5 cm. og må ikke anbringes nærmere bunn eller overside enn plasseringen av ordet fettemulsjon tilsier. For små blikkbokser kan båndets bredde forminskes til 1 cm. Under båndet anbringes ordet «Fettemulsjon» i en oval ring av 2—3 cm.'s høide og 6—10 cm.'s lengde avpasset efter emballasjens størrelse. Ordet fettemulsjon skal være påtrykt i sort farve og med kraftige og tydelige bokstaver i sådan høide og bredde at ordet fyler ut ringen.

Over båndet kan den for varen benyttede kvalitetsbetegnelse anbringes i bokstaver som ikke må være større enn de for ordet fettemulsjon benyttede. Videre kan firma og fabrikkasjonssted være påtrykt.

Istedenfor på selve emballasjen kan de her nevnte merker være trykt på en rundt minst halvparten av emballasjen gående og godt festet etikett av papir eller lignende.

På emballasjens lokk eller lukkekapsel skal firma og fabrikkasjonssted være tydelig påtrykt.

Er varen innført fra utlandet anbringes under den ovale ring tillike ordet «Utenlandsk» med bokstaver i omtrent samme størrelse som ordet fettemulsjon.

Emballasje og eventuell etikett må på forhånd være godkjent av departementet.

Andre merker eller betegnelser må ikke påføres uten Landbruksdepartementets spesielle tillatelse.

10. I avertissementer, sluttsedler, regninger, fraktbreuer, konnossementer eller andre forretningspapirer skal varen kun benevnes fettemulsjon i tilfelle med tilføiet kvalitetsmerke eller kvalitetsbetegnelse, som må være overensstemmende med bestemmelsene i lovens § 4. Ordet fettemulsjon skal på tydelig og iøinefallende måte anbringes umiddelbart før eller efter, over eller under kvalitetsbetegnelsen og med bokstaver som i størrelse er minst to tredjedeler av de til kvalitetsbetegnelsen benyttede bokstaver. Ordet fettemulsjon skal stå alene eller i direkte forbindelse med kvalitetsmerket.

11. Fabrikkens bestyrer har å påse at enhver nyantatt arbeider i rum hvor fettemulsjoner fremstilles eller behandles straks fremstilles til undersøkelse av fabrikkens kontrollør.

1931 Ingen arbeider bør antas som fast, før enn kontrolløren har
1 desbr. undersøkt vedkommende og godkjent hans sundhetstilstand.

Bestyreren har likeledes å påse at enhver på fabrikken møtende arbeider, som lider av sykdom, ikke deltar i arbeidet før enn han er undersøkt av kontrolløren.

Fabrikken har å stille til bruk for enhver arbeider en lue og drakt av vasketøi som må holdes ren. For de arbeidere som er utsatt for fuktighet under arbeidet, skal fabrikken likeledes stille til rådighet oljelerret til beskyttelse av bryst og underliv. Det skal i hver avdeling finnes et rent håndklæ, såpe og neglebørste efter kontrollørens nærmere bestemmelse. Fabrikken skal stille til rådighet det foreløbige behov av antiseptiske forbindingssaker.

Foruten foranstående forskrifter og margarinlovens bestemmelser for øvrig har fabrikanten å iakttå de sundhetsvedtekter som måtte gjelde for vedkommende sted.

12. Overtredelse av foranstående bestemmelser er belagt med straff.

1932 Skrivelse fra Handelsdepartementet.

18 janr. I henhold til § 24 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 og kongelig resolusjon av 28 oktober 1927 meddeler departementet herved stadfestelse på Haugesund bystyres beslutning av 15 desember 1931 angående tvungen benyttelse av havnelos inn og ut av Risøyvågen samt angående benyttelse av havnelos i Haugesund havn for øvrig og med takstregulativ for sådan benyttelse.

Den stadfestede beslutning lyder således:

§ 8 i kapitel I i reglementet for Haugesunds havn gis følgende ordlyd:

For skiber som ønsker å benytte en av Haugesunds utlosningsloser som havnelos til fortøining, forhaling m. v. innen Haugesunds havn, blir herfor å betale efter følgende takst:

For skiber	inntil 100 tonn (netto reg.)	kr. 6,00
» »	fra 100 til 200 tonn (netto reg.)	» 7,00
» »	» 200 til 300 »	» 8,00
» »	» 300 til 400 »	» 9,00
» »	» 400 til 500 »	» 10,00
» »	» 500 til 600 »	» 11,00
» »	» 600 til 700 »	» 12,00
» »	» 700 til 800 »	» 13,00
» »	» 800 til 900 »	» 14,00
» »	» 900 til 1000 »	» 15,00

og således videre kr. 1,00 for hvert 100 tonn, dog maksimum kr. 50,00.

Skal fartøi av minst 50 netto reg. tonns drektighet inn eller ut fra Risøyvågen må benyttes en av Haugesunds utlosningsloser eller annen av havnestyret godkjent los. 18 janr.

Betaling for sådan losning er den samme som foran bestemt for annen losning på havnen, dog således at skiber, som benytter los inn på Risøyvågen og i løpet av 14 dager loses ut igjen, for utlosning kun betaler halv takst, dog ikke under kr. 5,00.

Skulde utlosningslos eller annen av havnestyret godkjent los ikke i betimelig tid kunne erholdes, kan havnefogden tilkalle annen los.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til §§ 57 og 144, jfr. § 3, i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Sand bygningskommunestyre i møte 6 november 1931 vedtatte vedtekter og regulativer for opmålings- og kartforretninger m. v. samt for byggeanmeldelser og besiktigelser m. v. i Sand bygningskommune, Rogaland fylke, dog med en del forandringer, hvorefter vedtektene skal lyde således:

18 janr.

Vedtekter

og betalingsregulativer for opmålings- og kartforretninger m. v. for Sand bygningskommune.

§ 1. Den i bygningslovens § 57 påbudte opmåling ved salg av fast eiendom skal i samme utstrekning også gjelde bygsel og festetomter forsåvidt bygsel- eller festetiden er minst 20 år eller på noens levetid.

§ 2. Opmålingsforretningene administreres av en opmålingschef som ansettes av bygningskommunens styre.

Før ansettelsen skal bygningsrådets uttalelse innhentes.

Opmålingschefen ansettes med 3 måneders gjensidig opsigelsesfrist.

Har opmålingschefen forfall eller er han ugild — med hensyn til ugildhet gjelder det samme som for dommere — kan styret for bygningskommunen, efter forslag fra bygningsrådet, for det enkelte tilfelle eller kortere tid konstituere en midlertidig opmålingschef.

Hvis samtlige i opmålingsforretningen interesserte parter samtykker, kan dog opmålingschefen fungere, selv om han måtte anses ugild.

Den som møter under opmålingsforretningen og kjenner til at opmålingschefen er ugild, uten i den anledning å gjøre noen innsigelse, anses å ha gitt ovennevnte samtykke.

18 janr. § 3. Opmålingsforretninger skal overværes av et kartvidne som opnevnes av administrator.

Kan der i forbindelse med forretningen holdes skylddeling i henhold til skylddelingsloven av 20 august 1909 § 11, opnevner administrator to kartvidner som oppfyller de for skylddelingsmenn foreskrevne betingelser.

Med hensyn til ugildhet gjelder for vidner det samme som for opmålingschefen.

§ 4. Begjæring om opmåling innsendes av vedkommende eier, leier eller kommune til opmålingschefen.

Begjæringen skal så vidt mulig inneholde nøiaktig opgave over grunnens beliggenhet, grenser og eventuelt nummer.

Om forlanges skal den være ledsaget av riss.

§ 5. Opmålingschefen berammer forretningen og varsler straks rekvirenten herom, hvorefter denne besørger varslene eiere av tilstøtende eiendommer og andre som måtte berøres av opmålingen.

Enhver har krav på varselsfrist av minst 3 dager.

§ 6. Rekvirenten fremlegger mulige hjemmelsdokumenter og påviser grensene for det stykke som ønskes opmålt. Han plikter å skaffe nødvendig håndlangerhjelp, peler etc. som trenges under opmålingen.

§ 7. Møter ikke rekvirenten personlig eller ved fullmektig eller det viser sig, at de meddelte opgaver er ufullstendige eller uriktige, eller er materiell og mannskap til tomtens avmerkning ikke til stede, er administrator berettiget til å nekte forretningens fremme.

Det samme gjelder hvor betimelig varsel etter § 5 er forsomt, og de interesserte av den grunn uteblir.

§ 8. Opmålingen skal i tilfelle slutte sig til reguleringskartets faste punkter eller merker.

Administrator fører det fornødne håndriss. Kartet tegnes som regel i målestokk 1:500, men denne målestokk kan i undtagelsestilfelle fravikes.

De på tomten stående bygninger skal inntegnes, likeså de tomten berørende reguleringslinjer. Kartet forsynes med påskrevne mål og nordlinje. Kartet med beskrivelse av arealangivelse innføres i en dertil bestemt protokoll som for hver forretning underskrives av administrator og vedkommende kartvidne.

§ 9. Opstår der under opmålingsforretningen tvist mellom noen av de interesserte parter om grenselinje eller annet, er disse berettiget til å få sine påstander protokollert og de påståtte grenselinjer eller annet av betydning avmerkét på kartet.

Er partene enige deri, kan administrator avgjøre tvisten 18 janr. ved kjennelse.

§ 10. Deling av eiendom ved salg, bygsel eller feste-brev kan alene skje efter en av bygningsrådet godkjent delingsplan.

Når sådan godkjennelse foreligger, kan skylddeling foretas og tomten eventuelt forsynes med nummer.

§ 11. For opmålingsforretninger m. v. betales til administrator efter følgende regulativ:

Når arealet ikke overstiger 500 kvm. kr. 18,00

Hertil legges:

For hver overskytende påbegynt 500 kvm. » 5,00
inntil 3000 kvm.

For hver overskytende 1000 kvm. » 2,00

For innmåling og tegning av bebyggelse på eldre målebrev betales kr. 1,00 pr. 10 kvm. bebygget flate, dog ikke mindre enn » 5,00

I ovenstående satser er innbefattet betaling for gjenpart av beskrivelse med kart (målebrev) samt betaling til kartvidne.

For påvisning med beskrivelse av gatelinje, hjørnetomt, grenselinje og lignende betales » 4,00

For særskilt gjenpart av kart (målebrev) med utskrift av protokollen betales » 5,00

For kart alene » 4,00

For utskrift av protokollen alene samt attester » 2,00

Hvis der i forbindelse med opmålingsforretningen holdes skylddeling, har rekvirenten i tillegg til forannevnte gebyrer å betale kartvidnene den godtgjørelse som de tilkommer efter regulativ gjeldende for skjønnsmenn.

I øvrig erlegges betalingen ved kartets, beskrivelsens, utskriftens eller attestens utlevering.

§ 12. For fremmøte til begjært opmålings- og kartlegningsforretning, som av en administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 5,00 og til hver av de fremmøtte kartvidner eller skylddelingsmenn kr. 4,00.

§ 13. Alle som har interesse derav, er berettiget til å forlange gjenpart av kart eller utskrifter etc., og opmålingschefen er forpliktet til snarest mulig å utferdige sådanne.

Protokollen med bilag såsom begjæringer etc. skal omhyggelig opbevares under opmålingschefens ansvar, og ikke utlånes utedkommende.

Styret i bygningskommunen og bygningsrådet er dog berettiget til å få protokollen med bilag utlånt til gjennomsyn.

18 janr. Vedtekter

*og betalingsregulativ for byggeanmeldelser og besiktigelser
m. v. for Sand bygningskommune.*

§ 1. Ved innsendelse av byggeanmeldelse betales kr. 5,00. Hvis ikke byggeanmeldelsen er i lovformelig orden og av den grunn ikke godtas, kan anmelderen forlange at bygningsrådets formann eller vedkommende i hans sted utferdiger byggeanmeldelsen på grunnlag av anmelderens opplysninger. Herfor betales et ekstragebyr av kr. 3,00 til den som utferdiger anmeldelsen.

Ved innsendelse av byggeanmeldelse av mindre skur og lignende kan bygningsrådet fritta for forannevnte gebyrer.

Ved innsendelse av søknad om dispensasjon fra bygningens bestemmelser betales kr. 5,00. Hvor bygningsrådet finner søknaden befoiet, kan det etter omstendighetene fritta for dette gebyr.

Ovennevnte gebyrer, med undtagelse av ekstragebyret for byggeanmeldelsens utferdigelse, anvendes til bestridelse av bygningsrådets utgifter. Regnskapet føres av bygningsrådets formann og forelegges styret for bygningskommunen til godkjenning i regelen en gang årlig.

§ 2. Bygningsrådet ved dets formann — eller en av rådet antatt kyndig mann — fører tilsyn med byggearbeidets utførelse. Utføres arbeidet i strid med den gitt tillatelse, eller finnes det for øvrig å være i strid med lov eller vedtekt, skal dette uopphødelig forelegges bygningsrådet som i tilfelle foranlediger feilen rettet eller byggeforbud nedlagt.

Er noen av bygningsrådets medlemmer opmerksom på at der bygges i strid med gitt tillatelse, lov eller vedtekt, plikter han uopphødelig å gjøre formannen opmerksom herpå.

I bygningsrådets møter plikter ethvert medlem å forelegge for det samlede råd ethvert forhold, handling eller undlatelse som de antar foreligger eller utøves i strid med bygningens lov, vedtekt eller gitt tillatelse.

§ 3. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av de fornødne attester erlegges for nye bygninger for 1ste etasjes høide med grunnflate av inntil

25 kvadratmeter	kr. 5,00
50 —»—	» 10,00
100 —»—	» 15,00
200 —»—	» 20,00

og derover for hver 100 kvadratmeter et tillegg av kr. 5,00.

For hver følgende etasje erlegges en halvdel av hvad der er bestemt for 1ste etasje.

§ 4. Ved påbygning eller underbygning beregnes kun 18 janr. for den del eller de etasjer der tilføies.

For del av etasje betales efter denne dels flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye hus.

§ 5. For lukkede og åpne skur betales en fjerdedel av de i §§ 3 og 4 nevnte beløp.

For tilsyn med oppførelser av røkpiper eller kanaler i eldre bygninger betales kr. 5,00.

For tilsyn med bakerovner, gruer, varmeapparater og lignende som innredes eller ominnredes betales kr. 5,00. Dette gjelder så vel gamle som nye bygninger.

§ 6. Ovennevnte gebyrer, med undtagelse av de i § 1 nevnte, tilkommer den eller de som har ført tilsynet, men beregnes og opkreves av bygningsrådets formann samtidig med at den foreskrevne ferdigattest utstedes.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

18 janr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Strinda herredstyre i møte 10 september 1931 vedtatte reguleringsplan for Øvre Berg haveby i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

Enn videre approberes i henhold til samme lovs § 3 som gjeldende inntil videre den av herredstyret i møte 29 desember 1931 vedtatte vedtekt i tilknytning til nevnte plan.

Vedtekten lyder således:

«Utparselleringen må foregå efter den på planen angitte tomtinndeling. Husene legges i et sådant forhold til de regulerte veier og nabogrense som bebyggelsesplanen viser. Herfra kan dog bygningsrådet tilstede undtagelser.»

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

19 janr.

I samhøve med § 1 i bygningslovi frå 22 februar 1924 fastset departementet hermed at nemnde lov skal vera gjeldande for Jondalsøyri i Jondal herad, Hordaland fylke, innanfor dei grensor som er vedtekne av Jondal heradstyre i møte 26 november 1931.

Den vedtekne forklaring av grensone lyder so:

Frå grensa mot Borgen til Jondalsøyri støyter feltet til sjøen, og Jondalselvi lagar deretter grensa oppover til kraftstasjonen åt Jondal elektrisitetsverk. Derfrå gjeng grensa sørover til Bøberget og vidare til grensa mot nabogarden Guntveit og følgjer so dette bytet til det skjer Prestegardsbekken. Derfrå gjeng grensa sudvestover i retning på triangelpunktet VII på Brekkeskarvet og vidare vestover til

19 janr. Skåtet i retning på triangelpunkt IX og derfra vidare vest-
over 20 m. ovanfor den påemna nye hovudveg til skiftelina
mot Borgen som deretter avgrenser bygningsdistriktet til
sjøen.

21 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25
april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov
nr. 5 av 25 juli 1913 Gjøvik herredstyes beslutning i
møte 12 januar 1932 om ny vedtekt angående luk-
ningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 2 mars d. å.,
fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å
gjelde.

Den nye vedtekt lyder således:

§ 1. Utsalgssteder skal, med de undtagelser som følger
av § 2 og § 3, på hverdager holdes lukket fra kl. 18½ til
kl. 8. I månedene juni, juli og august skal der dog stenges
kl. 18.

De siste 8 hverdager før julaften kan der holdes åpent
½ time lenger enn ordinært.

Mellem jul og nyttår holdes alle hverdager lukket fra
kl. 16 til kl. 9.

På søn- og helligdager og 1 og 17 mai holdes helt stengt.
Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

§ 2. Utsalgssteder hvor der bare forhandles tobakk og
tobakksartikler, aviser, frukt, konfekt, sjokolade og kon-
fekturer, holdes på hverdager lukket fra kl. 21 til kl. 8.
Dager før søn- og helligdager kan dog holdes åpent til kl. 22.

I månedene juni, juli og august holdes på hverdager
lukket fra kl. 20 til kl. 8. Dager før søn- og helligdager kan
der dog holdes åpent til kl. 21.

De siste 8 dager før julaften er lukningstiden ½ time
senere enn ordinært.

Søn- og helligdager holdes helt lukket.

1 og 17 mai lukkes kl. 13.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

§ 3. Utsalgssteder, hvor der ikke selges andre frihan-
delsvarer enn melk og fløte, baker- og konditorvarer, skal
på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8. I månedene
juni, juli og august lukkes kl. 18.

De siste 8 hverdager før julaften er lukningstiden ½
time senere enn ordinært.

Søn- og helligdager holdes helt lukket.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 18.

Skjærtorsdag, 2. påskedag, 2. pinsedag og 2. juledag kan

de i denne paragraf nevnte utsalgssteder holdes åpne fra 21 janr. kl. 8 til kl. 9.

§ 4. Utsalgssteder hvor der selges varer for hvilke der i vedtekten er fastsatt forskjellige lukningstider, må rette sig efter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 6. Aviskiosker er undtatt fra bestemmelsene i denne vedtekt.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekt er straffbar, jfr. straffelovens § 339,2.

Kongelig resolusjon.

22 janr.

Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til inntil videre å dispensere fra bestemmelsen i reglement for artium av 16 mai 1911 med senere forandringer, dets § 11, således at antallet av censorer ved skriftlig artium kan innskrenkes til to i hvert fag.

Kongelig resolusjon.

22 janr.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, gis herved forskrifter om opførelse, innredning og drift av samt tilsyn med private anstalter som tar imot syke — sålydende:

§ 1. Anstalt som er beregnet på å ta imot syke, hvad enten det gjelder kurmessig behandling eller ikke, og som ikke skal drives av stat eller kommune, skal, før den tas i bruk, meldes til medisinaldirektøren for å bli godkjent; jfr. § 6.

Det samme gjelder innredning av slik anstalt i bygning som alt er opført, eller flytning, utvidelse og større forandring av slik anstalt.

Anstalt som alt er i drift når disse forskrifter trer i kraft, skal også meldes.

Plikten til melding påhviler den eller dem som skal drive anstalten.

I tvilstilfelle avgjør Socialdepartementet om en anstalt går inn under disse forskrifter.

§ 2. Forskriftene gjelder anstalter som tar imot eller er beregnet på minst 5 syke. Socialdepartementet kan i særlige tilfelle gjøre dem gjeldende også for anstalter som tar imot eller er beregnet på et mindre antall.

§ 3. Melding etter § 1 skal skje på skjema som Socialdepartementet fastsetter, og være bilagt med tegninger og

22 janr. bygningsbeskrivelse. Departementet setter også fristen for slik melding.

Meldingen sendes den offentlige læge i det distrikt hvor anstalten ligger, forat han kan gjøre sine bemerkninger til meldingen med bilag før han sender dokumentene videre til medisinaldirektøren.

For de anstalter som allerede er i drift når disse forskrifter trer i kraft, er det ikke nødvendig å sende tegninger og bygningsbeskrivelse uten når medisinaldirektøren krever det.

§ 4. Ved anstalter som omhandlet i § 1 skal ansettes læge eller på annen måte sørges for forsvarlig lægetilsyn. Er slik anstalt allerede i drift uten at der er ansatt læge eller på annen måte sørget for forsvarlig lægetilsyn, skal dette skje snarest mulig og senest innen en frist som medisinaldirektøren setter.

Lægen må forplikte sig til å yde de syke forsvarlig lægehjelp, føre det hygieniske tilsyn med anstalten, og sende myndighetene de meldinger, innberetninger og opgaver, som til enhver tid er foreskrevet, samt gi de opplysninger og uttalelser om driften og de sykes tilstand som medisinaldirektøren eller departementet krever.

Er der ikke ansatt fast læge ved anstalten og har flere læger syke under behandling i anstalten, har den som forestår anstaltens drift, å sørge for, at en av disse læger fører det hygieniske tilsyn og sender beretning om anstaltens drift.

Medisinaldirektøren skal til enhver tid være underrettet om den eller de læger som er fast ansatt ved anstalten, og om navnet på den læge som har å føre det hygieniske tilsyn og sende beretning om driften.

For alle syke skal gjøres slike ordnede optegnelser (journaler) som til enhver tid er foreskrevet.

I særlige tilfelle — og når anstaltens belegg vesentlig består av syke som behandles for offentlig regning med bidrag av stat og fylke — kan kreves at lægen og lægens instruks skal godkjennes av departementet. Er der i slike tilfelle ikke gitt nogen instruks, kan departementet kreve at det blir gjort innen en frist som departementet setter, og blir det ikke gjort, kan departementet selv utferdige instruks.

§ 5. Medisinaldirektøren eller den han gir myndighet til det, den offentlige læge og personer som helserådet gir myndighet til det, har rett til å føre tilsyn med de anstalter som omhandles i disse forskrifter. Ved slike tilsyn kommer bestemmelsen i § 6 i sundhetsloven av 16 mai 1860 ikke til anvendelse.

Finner helserådet eller medisinaldirektøren, at en anstalt drives på en måte som må antas å ha skadelige følger for de syke eller deres omgivelser — eller på annen uforsvarlig måte — kan helserådet eller medisinaldirektøren gi påbud om å rette manglene eller om nødvendig stenge anstalten inn-til videre.

Bestemmelsene i denne paragraf gjør ingen forandring i den almindelige rett som et helseråd har efter sundhetsloven til å føre tilsyn også med anstalter som tar imot mindre enn 5 syke, men i så fall må tilsynet skje i samhøve med sundhetslovens § 6.

§ 6. Forskriftene gjelder ikke anstalter som bare tar imot sinnssyke som forpleies for offentlig regning med bidrag av fylke og stat.

§ 7. Om opbevaring av gifter og lægemidler gjelder de forskrifter som til enhver tid er gitt.

§ 8. Sosialdepartementet kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i disse forskrifter.

Spørsmål om godkjennelse av slik anstalt som forskriftene gjelder for, kan kreves forelagt departementet. Dette kan omgjøre eller forandre medisinaldirektørens vedtak efter § 1. Det samme gjelder påbud og bestemmelse efter § 5, annet ledd.

§ 9. Overtredelse av forskriftene er straffbar.

§ 10. Disse forskrifter trer i kraft 1 mars 1932.

Kongelig resolusjon.

22 janr.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av Gjøvik bystyre i møter 6 mai og 9 november 1931 om forandring av § 33 i de almindelige helseforskrifter for byen som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 19 august 1921.

Helseforskriftenes § 33 skal herefter lyde således:

Alle tilberednings-, opbevarings- og utsalgssteder for nærings- og nydelsesmidler skal være rene, lyse, luftige og fri for støv og stank og må ikke brukes til soverum.

De skal anmeldes for og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Detaljutsalg av kjøtt og kjøttvarer må bare foregå fra fast utsalgssted, godkjent av helserådet. Omførselshandel av kjøtt og kjøttvarer er ikke tillatt.

Næringsmidler av kjøtt og fisk, fett og blod må ikke opbevares med varer, som kan gi dem usmak eller bederve dem.

Torvhandel av kjøtt og kjøttvarer kan forbyes av helserådet i sommerhalvåret.

22 janr.

Kongelig resolusjon.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av Holmestrand bystyre i møte 11 mai 1931 om forandring av § 34 i de helseforskrifter som er stadfestet ved kongelig resolusjon av 15 oktober 1920.

Helseforskriftenes § 34 skal herefter lyde således:

Finner helserådet bebodd hus eller forsamlingslokale skadelig for helbredden på grunn av mangel på lys, luft eller på grunn av fuktighet, stank fra kloakker, urenslighet, overfylling med mennesker, slett ventilasjon eller av andre grunner, kan helserådet forby at huset eller rummet brukes, inn- til de forefunne mangler er avhjulpet.

22 janr.

Kongelig resolusjon.

I medhold av lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes:

I. Lov om bergverksdriften av 14 juli 1842 med tilleggslover skal gjelde for Jan Mayen med følgende endringer og tillegg:

1. Den i bergverksloven omhandlede anmeldelse av en opdaget anvisning skjer til bergmesteren.
2. Den i bergverkslovens § 25 fastsatte frist for utførelse av utmålsforretning forlenges til 2 år.
3. Meddelelse om det som skal forkynnes i henhold til bestemmelse i bergverksloven kan foregå efter reglene i domstolslovens § 164.
4. Den som forlanger utmålsforretning holdt eller som for øvrig med hjemmel av bergverksloven fremsetter begjæring som kan nødvendiggjøre reise for bergmesteren, må opfylle de krav som i hvert tilfelle blir stillet av vedkommende departement med hensyn til befordring, kost og forpleining samt eventuell annen godtgjørelse for bergmesteren.
5. Reiser til inspeksjon av gruber på Jan Mayen foretas kun efter spesiell anmodning av vedkommende departement.

II. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om hvilken bergtjenestemann skal utøve den myndighet som efter bergverksloven og nærværende resolusjon tilligger bergmesteren.

III. Overgangsbestemmelser.

A. 1. Funn av mutbare forekomster før nærværende resolusjons ikrafttreden må være anmeldt for bergmesteren innen 6 måneder efter resolusjonens ikrafttreden, dersom finneren eller den som ut-

leder sin rett fra ham, vil beholde sin rett til 22 janr. funnet fremfor senere finner.

2. Anmeldelsen skal ha det innhold som er foreskrevet i bergverkslovens § 7 og dessuten angitiden for funnet.

B. For øvrig gjøres bestemmelsene i bergverksloven av 14 juli 1842 gjeldende for eldre funn på samme måte som for funn som gjøres etterat nærværende resolusjon er trådt i kraft.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

22 janr.

- I. I medhold av lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes at lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 nr. 16 med tilleggslover, kapitel II (om bergverk), kapitel III (om annen fast eiendom) og kapitel V (Almindelige bestemmelser) skal gjelde for Jan Mayen.
- II. I medhold av lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes at de med hjemmel i lov nr. 12 av 17 juli 1925 til enhver tid fastsatte avgifter til det offentlige for behandlingen av andragender om erhvervstillatelse i henhold til lov nr. 16 av 14 desember 1917, kapitel III, skal gjelde for Jan Mayen.
- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

22 janr.

- I. I medhold av § 6 i lov av 21 juli 1916 om foranstaltninger mot bipest m. v. erklæres Aurskog herred i Akershus fylke og Nordre Modum lensmannsdistrikt i Buskerud fylke smittet av bipest.
- II. I nevnte områder skal det ved siden av de bestemmelser som gjelder efter lovens § 6, videre være forbudt:
 - a) å låne eller låne bort honningslynger eller å bruke felles slynge for flere bigårder.
 - b) å bruke felles vokspresse eller i det hele å foreta vokssmeltning og vokspresning i fellesskap med andre biskjøttere.
 - c) å omsmelte voks fra bikube i pestsmittet bigård. Sådanne ubrukbare vokstavler må nedgraves sammen med kalk.
- I Nordre Modum lensmannsdistrikt skal det videre være forbudt:
 - d) å stille andres bikuber.
 - e) å markedsføre honning i tiden 1 mars—30 oktober.
- III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

22 janr. **Bestemmelser om fredning og hermetisk nedlegning av brisling og småsild.**

Fastsatt av Handelsdepartementet 22 januar 1932 med hjemmel i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v., jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1932.

§ 1. Det er forbudt å opta av sjøen, omsette eller anvende fangster av sild og/eller brisling når fangstene antas å inneholde vesentlige mengder sildyngel under ett år eller brisling under 9 cm.'s hel lengde. Undtatt herfra er fangster, hvorav minst 60 pct. utgjøres av brisling av 9 cm.'s hel lengde og derover.

Dette forbud gjelder ikke brisling som anvendes til agn og sildyngel som anvendes til menneskeføde og agn.

§ 2. Brisling må ikke brukes som gjødsel eller til fremstilling av olje og mel. Det samme gjelder blanding av brisling og småsild inneholdende minst 40 pct. brisling, regnet etter rummål.

Handelsdepartementet kan frita for bestemmelsene i denne paragraf, dog ikke for den tid hvori hermetisk nedlegning er forbudt etter § 4.

§ 3. Handelsdepartementet utferdiger nærmere regler for undersøkelser og bedømmelse av lovligheten av slike fangster som kan komme inn under forbudene i §§ 1 og 2.

§ 4. I tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai er hermetisk nedlegning av brisling forbudt. Likeledes er hermetisk nedlegning av småsild forbudt i tiden fra og med 1 februar til og med 30 april.

I den tid det er forbudt å nedlegge brisling hermetisk, er det også forbudt å anvende til hermetisk nedlegning, blanding av brisling og småsild inneholdende mer enn 25 pct. brisling efter volum.

§ 5. Foruten i den i § 4,1 først nevnte tid må brisling fra fremmed farvann av kvalitetshensyn ikke anvendes til hermetisk nedlegning i årets to siste måneder.

§ 6. Det er forbudt å nedlegge hermetisk brisling under 9 cm.'s hel lengde.

§ 7. I den tid hermetisk nedlegning av brisling er forbudt, må brisling ikke utføres her fra riket i fersk tilstand.

§ 8. Overtredelser av disse bestemmelser, eller av de forskrifter som er gitt i medhold av dem, straffes med bøter, jfr. lov av 24 juni 1931 nr. 14. Ulovlig fangst eller ulovlig nedlagte produkter eller deres verdi kan ved dom inndras hos den skyldige, til fordel for statskassen.

§ 9. Disse bestemmelser trer i kraft 1 februar 1932.

Reglement for undersøkelse av brisling- og småsildfangster samt kontrollordning ved mottagelse av råstoff av brisling og/eller sild ved fabrikkene (råstoffcentrale). 22 janr.

Fastsatt av Handelsdepartementet 22 januar 1932 med hjemmel i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v., jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1932.

A. Regler for undersøkelse før optak av noten.

Efter lov av 24 juni 1931 om fredning av småsild og brisling m. v. og kongelig resolusjon av 8 januar 1932 er det forbudt å ta op av sjøen eller omsette eller anvende sildefangster som inneholder vesentlige mengder av sild under ett år eller brislingfangster som inneholder mindre enn 60 % brisling av totallengde 9 centimeter eller derover regnet efter rummål. Likeledes er det forbudt å anvende til gjødsel eller fremstilling av olje eller mel ren brisling eller blandingsfangster av brisling og småsild, inneholdende minst 40 pct. brisling regnet efter rummål.

Undtatt fra forbudet er småsildfangster som kun skal anvendes til menneskeføde eller agn, samt brislingfangster som skal anvendes til agn.

Alle brisling- og småsildfangster blir altså, når undtas fangster der skal ha ovennevnte anvendelse, underkastet det ansvar som disse fredningsbestemmelser pålegger. Hvor der kan være tvil om fangstenes lovlighet, må der derfor tas en prøve. Tvilsspørsmålet avgjøres under notbasens ansvar.

Som prøve regnes både for brisling og sild en 5 liters stikkprøve, tatt samfengt av noten å være tilstrekkelig.

Et justert, cylindrisk 5-litermål må derfor has for hånden og dette mål må hvor det gjelder brisling eller blanding være forsynt med et justert merke ved 3 liters grensen.

Prøven uttas enten det gjelder sild, brisling eller blanding på følgende måte:

1) Med småmasket hov tas av noten en slump på minst 20 liter av fangsten som stikkprøve, altså på slump og helt samfengt.

2) Hoven tømmes så over 5-litermålet som blir anbragt i en større stamp eller et lignende kar. 5-literen løftes op og så meget av innholdet strykes av at brislingen og/eller silden i målet ligger i hoide med målets overkant.

22. janr. Fangstens lovligheit avgjøres derefter på følgende måte i hver av de 3 tilfelle:

1. Brisling.

a) Brislingen sorteres efter skjønn og i tvilstilfelle med lengdemål, som alltid må has for hånden i

1) brisling under 9 cm. og

2) brisling av 9 cm.'s totallengde og over.

De få sild som kan forekomme selv i «rene» brislingfangster blir under sorteringen å regne for brisling.

b) Efter sorteringen styrtes den større brisling igjen op i det med justert målelinje for 3 liter forsynte 5-liter-mål. Hvis brislingen, liggende jevnt i målet, når til eller over målelinjen for 3 liter, er fangsten lovlig, hvis ikke er den ulovlig.

2. a) Blanding (brisling og småsild).

Blanding sorteres efter målingen i sild og brisling. Efter sorteringen styrtes den utsorterte sild op i det med justert målelinje for 3 liter forsynte 5-liter-mål. Hvis silden liggende jevnt i målet ikke når op til målelinjen eller står like i høide med denne, kan fangsten ikke anvendes til gjødsel eller fremstilling av olje eller mel.

b) Blandingsfangster som ifølge ovenstående undersøkelse ikke inneholder ulovlige mengder brisling, må videre undersøkes for innhold av vesentlige mengder sild under ett år. I den hensikt tas en ny prøve, som sorteres. Den utsorterte sild i de 2 prøver blandes godt og styrtes så over 5-litermålet og så meget strykes av at innholdet står i høide med målets overkant. Innholdet telles og avgjørelse treffes efter bestemmelsene for småsild (se nedenfor 3.).

3. Småsild.

Innholdet av 5-litermålet fylt på ovenfor nevnte måte telles og fangsten anses for å inneholde vesentlige mengder av småsild under 1 år (er altså ulovlig å benytte for utvinning av olje og mel) når stikkprøven inneholder mere enn 500 individer.

Det påhviler politiet (lensmannen) å føre kontroll med omsetningen av brisling- og småsildfangster, hvor og når dette måtte finnes påkrevet. Kontrollen utføres fortrinsvis i forbindelse med andre forretninger.

22 janr.

B. *Regler for kontrollordning ved fabrikkene.*I. *Kontroll med råstoffet.*

Når råstofflast ankommer til bestemmelsesstedet skal der av mottageren (hermetikkfabrikken, råstoffkompaniet eller sildoljefabrikken) alltid uttas kontrollprøve av denne. Hvis lasten inneholder partier råstoff fra flere optak, blir dette å melde ved ankomsten. Kontrollprøve blir da å ta for hvert enkelt parti, som derfor må holdes fra hverandre under transporten. Hvis lovligheten av ett eller flere partier er tvilsom, skal prøven tas før partiet losses.

For uttagningen av kontrollprøven benyttes et justert cylinderformet 5-litermål, som hvor det gjelder brisling eller blanding må være forsynt med justerte merker ved 3 liter, 2,75 liter og 3,75 liter.

Da alle prøver er stikkprøver og aldri kan gi et absolutt sant bilde av fangsten, må der ved den offentlige kontroll være en margin for feil, innenfor hvilken ansvar ikke kan gjøres gjeldende overfor leverandøren (notbasen). Denne margin er ved kontrollen av brisling og blandingsprøver satt til 5 pct. I stedet for 60 pct. som blev fordret henholdsvis av måls brisling og sild i brisling- og blandingsprøver ved noten, kan man ved kontrollen godta varen, når de tilsvarende målinger gir 55 pct., hvorfor også målekarret som brukes ved kontrollen må ha en merkestrek ved 2,75 liter.

Ved kontroll-undersøkelsen av lovligheten for småsildens vedkommende spiller også svinn under transporten inn, hvorfor man har funnet at ansvar ikke kan gjøres gjeldende med mindre prøven ved kontrollen inneholder mere enn 550 individer og råstoffet kan derfor anvendes, når antallet faller under denne grense.

Fremgangsmåten ved kontrollen blir således som følger:

Råstoffet styrtes over 5-litermålet således som nevnt ved prøvetagningen ved noten, det overflødig fjernes så man har «strykmål».

1. For brislingen sorteres så i måls og undermåls brisling. Etter sorteringen fylles den første i 5-literen og hvis brislingen, liggende jevnt i målet, når til mållinjen for 2,75 liter eller står over, kan varen benyttes.

2. a) For blanding sorteres som ved prøven ved noten i brisling og sild. Etter sorteringen fylles silden i 5-literen og hvis den, liggende jevnt i målet, når til målelinjen for 2,75 liter eller står over, kan varen benyttes.

b) På samme måte sorteres blandingslaster som tilføres i den tid hermetisk nedlegning av sild er tillatt, mens

22 janr.

nedlegning av brisling er forbudt. Efter sorteringen styrtes silden op i 5-litermålet og hvis den, liggende jevnt, ikke når til målelinjen for 3,75 liter eller står like i høide med den, kan lasten ikke benyttes for hermetisk nedlegning.

- c) Alle blandingsfangster, som ved kontrollen viser sig ikke å inneholde ulovlige mengder brisling, må videre kontrolleres for innhold av vesentlige mengder sild under ett år. I den hensikt tas en ny prøve, som sorteres. Den utsorterte sild i de 2 prøver blandes godt og styrtes så over 5-litermålet. Der strykes av, så man får «strykemål», innholdet telles og avgjørelse treffes efter bestemmelsene for småsild (se nedenfor 3.).

3. For småsild telles innholdet av 5-literen og hvis der i prøven ikke finnes over 550 individer, kan varen benyttes. Viser kontrollprøven at fangstens lovligheit er tvilsom, kan politiet (lensmannen) anmodes om å komme til stede for bevisets skyld.

Alt råstoff, som ved fremkomsten til mottageren viser sig ikke å være lovlig, skal, uansett resultatet av prøven ved optagningen, styrtes hvis ikke den offentlige kontrollør bestemmer det anvendt på betryggende måte til fordel for statskassen.

Ved alle hermetikkfabrikker (råstoffkompanier), sildolje- eller sildemelfabrikker som anvender brisling eller småsild som råstoff skal i en særskilt protokoll føres fortegnelse over ethvert innkjøpt (ankommet) brisling- eller småsildparti med angivelse av datum, leverandør, (notbas) fangstkvantum, resultat av kontrollprøven, pris pr. hl. (eller skjeppe) fangssted og for sildoljefabrikkene transporttid. Råstoffprotokollen skal på forlangende være tilgjengelig for den offentlige kontrollmyndighet.

Utdrag av fortegnelsen skal i den utstrekning, som til enhver tid fordres, tilstilles fiskeridirektoratet ved utgangen av hver måned (for sildoljefabrikker) eller kvartal (for hermetikkfabrikker m. v.).

II. Kontroll med nedlegningen.

Da hermetisk nedlegning av brisling ifølge loven er forbudt fra og med 1 januar til og med 31 mai og av småsild fra og med 1 februar til og med 30 april, blir overholdelsen av disse bestemmelser å kontrollere ved fabrikkene. Særlig blir i den tid hermetisk nedlegning av brisling er forbudt,

mens nedlegning av småsild er tillatt, kontroll av blandingsprøver nødvendig (se I. 2 b), likesom det i denne tid må påses at utsortert brisling ikke blir nedlagt eller brisling i det hele tilført fabrikkene utenfor den brisling som forekommer i blandingsprøver som kan antas å være lovlige innen forbudets ramme.

Efter bestemmelse ifølge loven er hermetisk nedlegning av brisling under 9 cm. total lengde forbudt. Dette blir å kontrollere under nedlegningen og/eller på den ferdige vare.

Eventuelle forbud mot hermetisk nedlegning av utenlandsk brisling og/eller småsild blir også underlagt kontrollen.

III. Almindelige bestemmelser vedkommende kontrollen.

De offentlige kontrollører har under varetagelsen av sitt hverv uinnskrenket myndighet til å utføre kontroll i alle fabrikkens lokaler for råstoff eller ferdige varer. Av de siste kan de fordre åpnet det antall bokser som de finner nødvendig for kontrollen. Eventuell kontroll av ferdig vare foretas i fabrikk i nærvær av disponent eller formann.

Kontrollen utføres av politiet (lensmannen) eller av særlig beskikkede kontrollører, som for sitt hverv får politimyndighet.

C. *Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.*

Jfr. lov av 24 juni 1931 nr. 14.

D. *Dette reglement trer i kraft 1 februar 1932.*

Reglement for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer.

Fastsatt av Handelsdepartementet 22 januar 1932 med hjemmel i § 6 i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v., jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1932.

§ 1. Når hermetiske fiskevarer av norsk opprinnelse falbys, forhandles eller utføres, kommer inntil videre nedenstående bestemmelser til anvendelse.

§ 2. Alle esker eller bokser inneholdende sådan hermetikk skal være merket. Dog er salg av blanke umerkede esker eller bokser tillatt norske hermetikkfabrikker sig imellom.

§ 3. For å anses som merket må esken eller boksen enten: være forsynt med dekorasjon trykt på siden eller lokket; eller: være forsynt med en trykt eller litografert papiretikett, anbragt på siden eller lokket eller omslagspapiret;

- 22 janr. eller: være forsynt med papir- eller pappomslag, trykt eller litografert i minst to farver;
 eller: være forsynt med en messing-etikett eller imitert messing-etikett;
 eller: være forsynt med dekorert topp-lokk av blikk.

§ 4. På eskenes eller boksenes dekorasjon, samt på topp- og sideetikett eller omslag eller topplokk, skal tydelig være angitt:

1. Opprinnelseslandet, ved angivelser såsom: Norge, nedlagt i Norge, Norsk, eller oversettelse herav.
2. Produsentens fulle navn og hjemsted. Hvor dessuten forhandlers, eksportørs eller utenlandsk importørs navn er angitt, må deres navn ikke være angitt med større bokstaver enn produsentens, medmindre angivelsen alene består i firmanavnet eller en del av firmanavnet, i begge tilfelle i forbindelse med ordet Brand (eller sistnevnte ord oversatt til importlandets sprog).
3. Hvis varen er nedlagt i olje: oljesorten — eller oljesortene, hvis blandet olje er anvendt.

§ 5. Istedenfor produsentens navn og hjemsted kan være anført den hermetikkfabrikks som selger eller utfører varen.

Like med hermetikkfabrikk regnes aktieselskap hvis formål er omsetning av hermetikk, forutsatt at aktiene eies utelukkende av norske hermetikkfabrikker, at den innbetalte aktiekapital utgjør minst 20 000 kroner, og at selskapet er anmeldt til fiskeridirektøren.

Som hermetikkfabrikker efter dette reglement anses norske firmaer hvis formål er nedlegning av hermetiske fiskevarer, og som driver sådan virksomhet. Virksomheten må av firmaet være anmeldt til fiskeridirektøren, som også blir å underrette når virksomheten opphører.

§ 6. Dersom forhandlers, eksportørs eller utenlandsk importørs navn anbringes på kassene, skal disse også bære angivelse av varens opprinnelsesland, samt produsents eller den eksporterende fabrikkens navn.

§ 7. All hermetisk nedlagt norsk brisling skal på eskenes dekorasjon, samt på etikettene eller omslaget eller topplokket, bære betegnelsen «Brisling» eller «Sardiner» eller en oversettelse av det sistnevnte ord.

Betegnelsen «Brisling» må ikke benyttes hvor innholdet ikke er norsk brisling.

§ 8. All hermetisk småsild, nedlagt på samme måte som brisling eller som sardiner og i innpakning (eskeform og eskestørrelse) som sedvanlig anvendes for disse, skal på eskenes dekorasjon, samt på etikettene eller omslaget eller

topplokket, bære betegnelsen «Sild» eller «Sardiner» eller en 22 janr. oversettelse av det sistnevnte ord.

For annen hermetisk sild kan også brukes en oversettelse av ordet «Sild», eller en annen betegnelse som svarer til innholdet.

Betegnelsene «Kippered Herrings» og «Kippered Snacks» kan kun anvendes for hermetisk nedlagt røket og flekket vårsild, storsild og fetsild.

§ 9. Handelsdepartementet er inntil videre bemyndiget til å frita fra bestemmelsene i dette reglement, når departementet finner at særlige grunner taler for fritagelse.

§ 10. Overtredelse av dette reglement straffes med bøter, i henhold til lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v.

§ 11. Dette reglement trer i kraft 1 februar 1932.

Videre stadfæstet i departementet i henhold til samme lov § 5 den av Botskapskammeret i møte 15 november 1931 fæstede vedtekt for herberger og bevertningsringen i Ballangen som gjeldende inntil videre fra og med 15 februar 1932.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Enhver, som gjør sig en æring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for at der i disse benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sammentilhold.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger gjøre sig skyldig i voldson eller sløsende opførsel, hvorved andre gjæster, verten eller dennes familie eller senere forfædte eller andre av husets beboere eller ombodende forstyrres og heller ikke på annen måte vige uanstændig eller forargende opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 23 til kl. 6 alle hverdager og fra kl. 23 til kl. 17 alle helligdager. I denne tid må ingen bevertning med mat og drikke finne sted, og ingen gjæster innlates eller opholde sig på sådanne steder. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjæster i herbergen.

Det er overlaatt politiet så vel ved enkelte anledninger som ved særlig tilfælde til å lukke senere og åpne tidligere og i enkelte almindelig liggende tilfælde at lukke senere og åpne tidligere og i enkelte almindelig liggende tilfælde at lukke senere og åpne tidligere.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.